

— BLAŽENI —

don Titus Zeman SDB

Mučenik za duhovna zvanja

Blaženi don Titus Zeman SDB

(Vajnory kraj Bratislave 4. siječnja 1915. – Bratislava, 8. siječnja 1969.), bio je slovački rimokatolički svećenik, salezijanac, žrtva komunističkog progona. Proglašen je slugom Božjim 2010., a blaženim 2017. godine.

Rođen je u kršćanskoj obitelji. Već u dobi od deset godina znao je da želi postati svećenik. Završio je salezijansku gimnaziju. U novicijat je ušao 1931., prve zavjete položio je 6. kolovoza 1932., a doživotne zavjete 7. ožujka 1938. Teologiju je studirao na Gregorijani. Za svećenika je zaređen 23. lipnja 1940. godine u Torinu. Mladu misu imao je 4. kolovoza 1940. u Vajnoryju, gdje je nastavio služiti do 1950. godine.

U travnju 1950. godine započeo je komunistički progon svećenika i redovnika, samostani su okupirani a redovnici i svećenici pozatvarani u koncentracijske logore. Zbog odsustva je taj prvi progon izbjegao. Prihvatio je ideju da osmisli i organizira bijeg mladih salezijanaca preko austrijske granice, odakle bi dalje išli u Torino u Italiju dovršiti studij. Uspješno je preveo dvije skupine od 30 salezijanaca, a kod trećeg pokušaja je uhićen, ispitivan i mučen. Optužen je kao izdajnik i vatikanski špijun, a zatražena je i smrtna kazna. Na kraju je osuđen na 25 godina zatvora i označen kao čovjek za eliminaciju.

»Kada su me uhvatili, bio je to za mene križni put. S fizičkog i psihičkog gledišta u zatvoru je bilo tako. Trajalo je dvije godine... Živio sam u stalnom strahu da će se u jednom trenutku otvoriti vrata moje ćelije i da će me odvesti na mjesto pogubljenja. Zbog toga je moja kosa postala sijeda. Kada se sjetim nezamislivih mučenja tijekom ispitivanja, i danas me prolaze trnci. Koristili su neljudske metode kada bi me mučili i tukli. Na primjer, donijeli su kantu punu prljave vode iz kanalizacije, nabijali su mi glavu unutra i držali me dok se ne bih počeo gušiti. Jako su me udarali po cijelom tijelu i to sa svakakvim predmetima. Tako sam od jednog udarca ostao gluh. «

Izašao je iz zatvora lošeg zdravlja nakon 13 godina, 10. ožujka 1964. Živio je kod brata i radio kao skladištar i tekstilni radnik. Zdravstveno stanje nije se popravljalo, a preminuo je 8. siječnja 1969.

S obzirom na ono što je učinio i zbog čega je progonjen, nazivaju ga mučnikom za duhovna zvanja.

»Ako i izgubim život, ne bih rekao da je uzalud, znajući da je barem jedan od onih kojima sam pomogao postao svećenik na mom mjestu. «

»Uvijek djeluj po uzoru na don Bosca i drugi će te slijediti. «